

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าในการส่งเสริมการท่องเที่ยว :
ศึกษากรณีตลาดเก่าศรีประจันต์ อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี

Opinion of entrepreneur at the ancient market on promoting tourism : Sriprachan Ancient Market,
Sriprachan District, Suphan Buri Province.

เบญจมาศ นาควงษ์

คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

60 หมู่ 3 ตำบล หันตรา อำเภอ พระนครศรีอยุธยา จังหวัด พระนครศรีอยุธยา 13000

โทรศัพท์: 086-937-6292 E-mail: penda_sky@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว 2) ศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการในตลาดเก่าศรีประจันต์ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของผู้ประกอบการกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการจำนวน 155 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบทดสอบ และ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติพรรณนาเพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้ค่าสหสัมพันธ์ อธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าในการส่งเสริมส่งเสริมการท่องเที่ยว ภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยจูงใจในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าในการส่งเสริมส่งเสริมการท่องเที่ยว กับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการมีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .82

คำสำคัญ: ความคิดเห็นผู้ประกอบการ ตลาดเก่าศรีประจันต์ การส่งเสริมการท่องเที่ยว

Abstract

This research the purposes of this study, (1) to investigate Sriprachan Ancient Market Entrepreneur about their views on promoting tourism, (2) to investigate entrepreneur about their views on persuasion factors in investment at Sriprachan Ancient Market, (3) to investigate the relation of Entrepreneur's and persuasion factor in investment.

There are one hundred fifty-five participants in the study, and the data was collected through tests and questionnaires. Statistic device which were used to analyze data are percentage, mean and standard deviation and correlation was used to describe the relation between Entrepreneur's views on promoting tourism and persuasion factors in investment.

The result reveal that degree viewpoint of Ancient Market Entrepreneur on promoting tourism is on average level, persuasion factors in promoting tourism is on average level and correlation between promoting tourism and persuasion factors in investment is at the .82 level.

Keywords: Opinion of entrepreneur, Sriprachan Ancient Market, Promoting tourism

1. บทนำ

ประเทศไทยกำลังก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ในปี 2558 โดยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวถือเป็น 1 ใน 12 ภาคบริการที่มีความสำคัญอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจ โดยประเทศไทยนี้เป็นประเทศที่มีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวมากด้วยสภาพแวดล้อม สถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามและหลากหลาย มีทั้งแบบเชิงธรรมชาติอย่างทะเล ภูเขา น้ำตก เชิงศิลปวัฒนธรรมที่มีทั้งวัดวาอาราม พระราชวัง โบราณสถานต่าง ๆ รวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยวที่ตอบสนองวิถีชีวิต คนเมือง อย่างบรรดาแหล่งช้อปปิ้ง สถานบันเทิง สปา เป็นต้น ประกอบกับการบริการที่เป็นมิตร เอกลักษณ์ของคนไทยที่มีความอ่อนโยนทำให้ชาวต่างชาติประทับใจ โรงแรม รีสอร์ทไทยหลาย ๆ แห่งก็มีชื่อเสียงระดับโลก ทั้งค่าครองชีพที่หากเทียบกับประเทศอื่นแล้วถือว่าไม่สูงมากนัก และยังมีระบบการสื่อสารและสาธารณูปโภคที่ค่อนข้างมีความพร้อม หากเทียบกับประเทศใกล้เคียง จึงทำให้ปัจจุบันประเทศไทยมีรายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกว่า 1 ล้านล้านบาท หรือคิด

เป็นร้อยละ 8 ของ GDP ของประเทศเลยทีเดียว องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : UNWTO) ได้คาดการณ์ว่า ในอีก 8 ปีข้างหน้า ค.ศ. 2020 จะมีนักท่องเที่ยวทั่วโลกกว่า 1,600 ล้านคน โดยเป็นนักท่องเที่ยวแถบเอเชียแปซิฟิกถึง 400 ล้านคน ในจำนวนนั้นส่วนหนึ่งเป็นนักท่องเที่ยวในอาเซียนประมาณ 160-200 ล้านคน [1]

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ ก่อให้เกิดรายได้ที่เป็นเงินตรา ซึ่งมีส่วนช่วยด้านการกระจายรายได้ การสร้างงานทั้งธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรงและโดยอ้อม นำความเจริญสู่ภูมิภาค รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการนันทนาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยไม่มีขีดจำกัดในการจำหน่าย ซึ่งองค์การสหประชาชาติประกาศให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นสิทธิมนุษยชนอย่างหนึ่งที่รัฐพึงสนับสนุน ตลอดจนการสนับสนุนการฟื้นฟูอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ในแต่ละท้องถิ่น การเสริมสร้างสันติภาพ สัมพันธไมตรีระหว่างคนในสังคมต่าง ๆ [2]

ตลาดศรีประจันต์สร้างขึ้นเมื่อกว่าร้อยปีที่แล้วที่ยังคงสภาพตลาดและบ้านเรือนสถาปัตยกรรมสมัยก่อนไว้ให้ได้ชมกัน ตัวตลาดจะเป็นอาคารไม้ 2 ชั้น หันหน้าเข้าหากัน เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรี ที่สามารถสร้างรายได้ให้กับคนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นเศรษฐกิจชุมชนหนึ่งที่เกิดขึ้น โดยอาศัยภูมิปัญญาของท้องถิ่น เป็นการสร้างรายได้ในครัวเรือนจนถึงบัดนี้ ความเข้มแข็งของชุมชนตลาดเก่าศรีประจันต์เป็นผลมาจากตัวภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นหลักนั่นคือ การค้าขาย การขายจากสิ่งที่ผลิตได้เอง โดยมีวัตถุดิบในพื้นที่เป็นหลัก เช่น พืช ผัก ผลไม้ต่างๆ อาหาร ขนม ในความเข้มแข็งเหล่านี้ผสมผสานกับการมีจริยธรรม ความซื่อสัตย์ในการค้าขาย การยิ้มแย้มแจ่มใสกับนักท่องเที่ยว การเชิญชวนนักท่องเที่ยวแวะชิมอาหาร ชิมผลไม้ จนเกิดเป็นจริยธรรมทางการท่องเที่ยว

แต่ในปัจจุบันตลาดศรีประจันต์ ไม่ได้มีสภาพที่คึกคักเหมือนแต่ก่อน การคมนาคมไม่ใช้การสัญจรทางน้ำเป็นหลัก ประชาชนเปลี่ยนมาสัญจรทางบกเพิ่มขึ้น สภาพอาคาร ร้านค้า บางส่วนกลายเป็นเพียงที่อยู่อาศัยเท่านั้น จำนวนร้านค้าอุปโภค เช่น เสื้อผ้า ของใช้ ลดลง และที่สำคัญคือ ผู้คน นักท่องเที่ยว ยังลดลงตามไปด้วย เหลือเพียงทัศนียภาพของริมฝั่งแม่น้ำท่าจีนทั้ง 2 ฝั่ง สถาปัตยกรรมสถานที่ เช่น วัดบ้านกร่าง วัดยาง บ้านของพระพรหมคุณาภรณ์ (ประยุทธ์ ปยุตโต) เรือไม้ริมน้ำ และท่าเรือข้ามฝั่งแม่น้ำ เป็นต้น ที่ยังคงความสวยงาม ควรแก่การอนุรักษ์และเที่ยวชมจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก จากสภาพดังกล่าว ได้ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของตลาดเก่าศรีประจันต์ โดยสรุปปัญหาในเบื้องต้นได้ ดังนี้

1. ผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ลดลง
2. วิถีชีวิตผู้ประกอบการในตลาดเก่าศรีประจันต์เปลี่ยนแปลงไป
3. ขาดการส่งเสริมการท่องเที่ยวจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง
4. ขาดความร่วมมือจากชุมชนใกล้เคียง
5. นักท่องเที่ยวตลาดเก่าศรีประจันต์ลดลงอย่างต่อเนื่อง

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ประกอบกับผู้วิจัยเป็นบุคลากรในอำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี และเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมหาวิทยาลัยมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าในการส่งเสริมการท่องเที่ยว : ศึกษากรณีตลาดเก่าศรีประจันต์ อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี” เพื่อแสวงหาคำตอบในความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องในตลาดเก่า ที่จะใช้ข้อมูลจากการศึกษาไปปรับใช้ในการพัฒนาตลาดต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 2.2 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการในตลาดเก่าศรีประจันต์
- 2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว กับเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดจากงานวิจัยของ กรกฎ ทรายู [3] เพ็ญศรี มีมูลทอง [4] ศศิรัตน์ ลอยประเสริฐ [5]

4. วิธีการดำเนินงาน

กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบการ จำนวน 155 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบค้ำบังถึงความน่าจะเป็นทางสถิติ ด้วยวิธี สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม สถิติพรรณนาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสหสัมพันธ์ อธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว กับ ปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ

5. ผลการศึกษา

5.1 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าในการส่งเสริมส่งเสริมการท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง จากจำนวน 10 ด้าน รายละเอียดดังนี้

ด้านมารยาทการขาย ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าสูงสุดคือ ผู้ขายส่วนใหญ่มีท่าทางเป็นมิตร ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุดคือ ร้านค้าส่วนใหญ่เปิดโอกาสให้ลูกค้าซื้อสินค้าจนเป็นที่พอใจ

ด้านความซื่อสัตย์ ภาพรวมอยู่ในระดับ น้อย และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าสูงสุดคือ มีการติดป้ายราคาสินค้า อย่างชัดเจน ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุดคือ ราคาสินค้าส่วนใหญ่ ไม่แพงจนเกินไป

ด้านความปลอดภัย ภาพรวมอยู่ในระดับ น้อย และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าสูงสุดคือ ตลาดเก่าศรีประจันต์ ได้จัดหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการดูแลรักษาความปลอดภัย อย่างเพียงพอแล้วส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุดคือ มีกล้องวงจรปิด

ด้านคุณภาพสินค้า ภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าสูงสุดคือ คุณภาพอาหารและเครื่องดื่มที่จำหน่าย สะอาดถูกสุขอนามัยส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุดคือ มีของที่ระลึกที่สะท้อนความเป็นเอกลักษณ์

ด้านความสะอาด ภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าสูงสุดคือ ห้องสุขาที่มีไว้บริการที่เจ้าหน้าที่มาคอยดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุดคือ มีห้องสุขาให้บริการอย่างเพียงพอ

ด้านการจราจร ภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าสูงสุดคือ มีการซ่อมแซมปรับปรุงผิวจราจร ลานจอดรถให้อยู่ในสภาพดี ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุดคือ สถานที่จอดรถที่มีไว้บริการในปัจจุบันมีเพียงพอต่อความต้องการ

ด้านการประชาสัมพันธ์ ภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าสูงสุดคือ ตลาดเก่าศรีประจันต์ จัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญแห่งหนึ่งในจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุดคือ จังหวัดให้การสนับสนุนด้านการประชาสัมพันธ์ตลาดเก่าศรีประจันต์อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

ด้านการพัฒนาตลาด ภาพรวมอยู่ในระดับ น้อย และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าสูงสุดคือ มีการปรับปรุงพัฒนา อาคาร ทางเดินเท้า ในตลาดเก่าศรีประจันต์ อย่างเหมาะสม ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุดคือ ประชาชนในชุมชนตลาดเก่าศรีประจันต์และใกล้เคียงมีความมุ่งมั่นให้ความร่วมมือในการพัฒนาตลาดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

ด้านการพัฒนาบุคลากร ภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าสูงสุดคือ มีการจัดอบรมให้ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่จำหน่าย ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุดคือ บุคลากรเทศบาลตำบล และอำเภอศรีประจันต์ จัดทำการสำรวจความต้องการของนักท่องเที่ยวเพื่อแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบ

ด้านสิ่งแวดล้อม ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าสูงสุดคือ ตลาดเก่าศรีประจันต์มีสถานที่ตั้งที่เป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวชม ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุดคือ สถานที่ตั้งของตลาดเก่าศรีประจันต์เหมาะสมในการเดินทางมาค้าขาย

5.2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยจูงใจของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ พบว่าระดับปัจจัยจูงใจการส่งเสริมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ ภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าสูงสุดคือ ทุกคนให้ความร่วมมือในสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุดคือ มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวซึ่งเป็นผลให้สามารถขายสินค้าได้มากขึ้น

5.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าในการส่งเสริมส่งเสริมการท่องเที่ยว กับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ พบว่าความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าในการส่งเสริมส่งเสริมการท่องเที่ยว กับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการมีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .82

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าในการส่งเสริมการท่องเที่ยว กับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ

Correlations

	ความคิดเห็นของผู้ประกอบการในตลาดเก่าในการส่งเสริมการท่องเที่ยว (X)	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ (Y)
(X) Pearson Correlation	1	.82*
Sig” (2-tailed)	.	.000
N	155	155
(Y) Pearson Correlation	.82*	1
Sig” (2-tailed)	.000	.
N	155	155

6. อภิปรายผล

6.1 ประเด็นความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าในการส่งเสริมส่งเสริมการท่องเที่ยว มีสิ่งที่ควรอภิปรายดังนี้

6.1.1 ในเรื่องความปลอดภัย ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็น ในระดับน้อย และมีค่าต่ำสุดกว่าทุกด้าน ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้ประกอบการ เชื่อว่า ลูกค้ำที่เป็นนักท่องเที่ยวเดินทางมาชมความงามทางธรรมชาติและสัมผัสกับวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคน ศรีประจันต์ ที่พักอาศัยในบริเวณตลาดเก่าริมแม่น้ำแล้ว ควรที่จะได้รับการดูแลเรื่องปลอดภัยในระหว่างเข้ามาซื้อสินค้าด้วย โดยเฉพาะเรื่องการมีกล้องวงจรปิด จะช่วยให้เห็นพฤติกรรมผู้ที่มีเจตนาร้ายต่อนักท่องเที่ยวซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้เกิดการก่ออาชญากรรมได้ อีกทั้ง การจัดทำทะเบียนประวัติผู้ขาย จะเป็นการช่วยรักษาผลประโยชน์ให้กับลูกค้ำ นักท่องเที่ยวได้อีกทางหนึ่ง กล่าวคือ การบันทึกพฤติกรรมการขายของผู้ประกอบการจะช่วยให้ผู้ประกอบการไม่กล้าที่จะเอาเปรียบลูกค้ำ เพราะการร้องเรียนของลูกค้ำจะส่งผลให้ผู้ประกอบการถูกบันทึกทะเบียนประวัติ ซึ่งอาจถูกนำมาพิจารณาโดยคณะกรรมการตลาดตัดสินให้ขายสินค้าต่อไปหรือไม่ หรือหากผิดกฎหมายก็ต้องส่งดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรม เพื่อเป็นการปกป้องชื่อเสียงของตลาด ซึ่งสอดคล้องกับ การกำหนดมาตรฐานการท่องเที่ยวของกรมปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยที่ กำหนดให้สถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่งต้องให้ความสำคัญกับการให้บริการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวทุกคน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอลงกรณ์ เอี่ยมสกุลวิวัฒน์ [6] ศึกษาเรื่อง ปัจจัยความต้องการด้านกายภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีผลต่อการพัฒนาเชิงอนุรักษ์ตลาดเก่าบางเล็ง ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการเรื่องความ

ปลอดภัยเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวโดยนำเสนอถึงความจำเป็นในการมีกล้องวงจรปิดและการจัดให้มีเจ้าหน้าที่อย่างเพียงพอในดูแลอำนวยความสะดวกเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

6.1.2 ในเรื่อง ความซื่อสัตย์ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็น ในระดับน้อย ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยอมรับว่า สินค้าที่นำมาขายตั้งราคาไว้ค่อนข้างสูง เนื่องจากในระยะหลังตลาดศรีประจันต์ค่อนข้างซบเซาลูกค้ำนักท่องเที่ยวมีจำนวนลดลง ทำให้ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีรายได้ลดลง จึงตั้งราคาสินค้าแพงขึ้นเพื่อให้ไม่ขาดทุน ยิ่งส่งผลให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกที่ถูกเอาเปรียบจากผู้ประกอบการรวมทั้งผู้ประกอบการด้วยกันยังเชื่อว่า ตราซั้งที่ใช้ส่วนใหญ่ยังไม่สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับลูกค้ำ ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดเรื่องจริยธรรมในการประกอบธุรกิจที่กล่าวว่า ผู้ประกอบการ ควรซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมากับลูกค้ำ ขายสินค้าที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ไม่เอาเปรียบและหลอกลวงลูกค้ำ เนตรพัฒนา ยาวีราข [7] และ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริฉัตร อังจะนิล [8] ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบตลาดเก่า กรณีศึกษา ตลาดคลองสวน 100 ปี จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับ ความพึงพอใจเรื่องการสินค้าที่ขายโดยผู้ประกอบการต้องนำสินค้าที่มีคุณภาพมาจำหน่าย ไม่ตั้งราคาแพงเกินควร หากเป็นอาหารที่เป็นของฝากต้องถูกสุขลักษณะอนามัย

6.1.3 ในเรื่อง การพัฒนาตลาด ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็น ในระดับน้อย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ประชาชนในชุมชนตลาดเก่าศรีประจันต์และใกล้เคียงยังขาดความร่วมมือในการพัฒนาตลาดอย่างจริงจังต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้นำชุมชนของตลาดเก่าศรีประจันต์ยังไม่สามารถรวมพลังหรือมีแนวคิดไปในแนวทางเดียวกัน จึงทำให้เกิดลักษณะต่างคนต่างทำ เป็นผลให้การบริหารจัดการตลาดไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนทรวิทย์ เสนาคชวงษ์ [9] ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของตลาดเก่าอ่างศิลา 133 ปี สรุพบว่า การตัดสินใจร่วมกันเป็นหัวใจของการรวมตัวกันเพราะหากสมาชิกไม่มีโอกาสตัดสินใจร่วมในฐานะที่เป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วยความเข้มแข็งจะไม่มี และขาดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ขาดความตระหนักในการเป็นเจ้าของร่วมกัน ดังนั้นสมาชิกจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นเป็นอย่างดี ซึ่งการสื่อสารระหว่างผู้นำชุมชนกับสมาชิกจะทำให้เกิดความเข้าใจตรงกัน และอีกเหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งที่ควรพิจารณาคือการได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นยังมีไม่มากนัก เมื่อเทียบกับการสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวอื่นในจังหวัดสุพรรณบุรี ในเรื่องนี้ผู้วิจัยมีมุมมองว่า ผู้นำชุมชน และประชาชนในพื้นที่อาจต้องมั่นใจว่าศักยภาพของพื้นที่ บริเวณตลาดเก่าศรีประจันต์ เป็นพื้นที่ที่

ได้เปรียบแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่ใกล้เคียง เช่น ตลาดร้อยปีสามชุก โดยเฉพาะลักษณะของแม่น้ำท่าจีนบริเวณตลาดเก่าศรีประจันต์ มีคુંน้ำที่สวยงาม สะอาดตา กว่ากว่า ตลาดสามชุกมาก หากมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเชื่อได้ว่า จะมีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็น การประกอบธุรกิจบ้านพักแบบโฮมสเตย์ ถนนคนเดินริมน้ำ มีศาสนสถานเป็นที่รู้จัก คือ วัดบ้านกร่าง เป็นวัดที่มีชื่อเสียงในเรื่อง พระขุนแผน และมีพระพุทธรูปโบราณเป็นที่สักการะของประชาชนโดยทั่วไป และ ชาติภูมิของพระพรหมคุณาภรณ์ (ประยูร ธมฺมปุตฺโต) ซึ่งเป็นพระนักคิดเป็นที่ยอมรับของนักวิชาการโดยทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของชวลิต ตั้งสมบูรณ์ภักดี [9] วิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมภายในตลาดเก่าบ้านแหลมจังหวัดเพชรบุรี พบว่า จุดประสงค์ของการตัดสินใจมาท่องเที่ยว คือให้ความสำคัญกับศาสนสถาน แหล่งประวัติศาสตร์ สภาพแวดล้อมที่สวยงาม และวิถีชีวิตของคนในพื้นที่

6.2 ประเด็นปัจจัยจูงใจของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ มีสิ่งที่ควรอภิปรายดังนี้

ปัจจัยจูงใจที่ทำให้ผู้ประกอบการมาค้าขายในตลาดเก่า ศรีประจันต์ ที่มีค่าต่ำ สุดคือ การส่งเสริมการท่องเที่ยวจากภาครัฐ กล่าวคือ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มองว่าในอดีตเส้นทางท่องเที่ยวที่จังหวัดสุพรรณบุรีให้คำแนะนำกับนักท่องเที่ยวในเส้นทางสาย สุพรรณบุรี – ชัยนาท จะเริ่มต้น ที่วัดป่าเลไลยก์ ศูนย์ราชการจังหวัด พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ตลาดเก่าศรีประจันต์ บ้านควายตลาดสามชุก และ บึงฉวาก แต่ในปัจจุบัน จังหวัดได้ให้ความสำคัญกับ ตลาดเก่าศรีประจันต์ และ บ้านควายน้อยลง ที่ผู้ประกอบการคิดเช่นนี้อาจเป็นเพราะ นักการเมืองในจังหวัดให้ความสำคัญกับ ตลาดร้อยปีสามชุก และบึงฉวาก มากกว่า ซึ่งในเรื่องนี้ผู้วิจัยมีมุมมองว่า อาจเป็นเพราะหลักการในการสร้างจุดขายให้นักท่องเที่ยวจตุรภาคในระยะแรก ควรมีเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวที่มีความพร้อมจริง ซึ่งได้แก่ บึงฉวาก เพราะมีรูปแบบของการให้บริการที่หลากหลายเช่น มีพิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำจืด อุโมงค์ไดน้ำ โชนสวนสัตว์ อุทยานผักพื้นบ้าน เป็นต้น ส่วนตลาดร้อยปีสามชุก ก็มีความพร้อมมากกว่า ในเรื่องความเข้มแข็งของชุมชน และ การมีเครือข่ายมาช่วยในการวางแผนภูมิสถาปัตย์ การบริหารจัดการตลาด ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ท้าทายสำหรับชุมชนในตลาดเก่าศรีประจันต์ จะต้องร่วมกำหนดทิศทางในการพัฒนาตลาดให้ชัดเจน และ สร้างเครือข่าย กับหน่วยงานทั้งของภาครัฐ และ เอกชน และสิ่งที่สำคัญ ผู้นำชุมชนจะต้องรวมพลังความสามัคคีของคนในชุมชนร่วมคิดวางแผน ร่วมดำเนินการ และร่วมประเมินผล โดยกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาที่สำคัญคือการเรียนเชิญ ฆราวาส บรรพชา ศิลปอาษา เป็นที่ประธานที่ปรึกษาในการพัฒนา และมีพระพรหมคุณาภรณ์ (ประยูร ธมฺมปุตฺโต) เป็นประธานฝ่ายสงฆ์ แต่เหนือสิ่งอื่นใดก็คือความตระหนักในความสำคัญของความร่วมมือ และ นำสิ่งที่ผิดพลาดในอดีตมาเป็นบทเรียนในการแก้ปัญหาการจัดการตลาดเก่าศรีประจันต์ต่อไป

6.3 ประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าในการส่งเสริมส่งเสริมการท่องเที่ยว กับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ มีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .82

7. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงขอสรุปข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

7.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย 1) หน่วยงานเทศบาลอำเภอ และ ผู้นำชุมชนควรจัดเวทีเสวนารณรงค์ให้ผู้ประกอบการชุมชน สถานศึกษา ศาสนสถาน ร่วมกำหนดทิศทางในการพัฒนา 2) ส่งตัวแทนผู้นำชุมชนและประชาชนร่วมกันไปกราบอาราธนาพระพรหมคุณาภรณ์ (ประยูร ธมฺมปุตฺโต) มาบรรยายธรรม ณ ตลาดเก่าเดือนละครั้ง 3) เรียนเชิญ ฆราวาส บรรพชา ศิลปอาษา ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นที่ปรึกษาในการพัฒนาตลาดศรีประจันต์ 4) คณะกรรมการตลาดควรส่งเสริมครั้งนี้ ให้มีผู้ประกอบการจำนวนหลากหลายขึ้น เพื่อจะได้มีสินค้าที่หลากหลายมากขึ้น จัดทำประวัติผู้ประกอบการ และบันทึกข้อมูลการดำเนินงานให้เป็นปัจจุบัน และดำเนินการติดกล้องวงจรปิด เพื่อดูแลเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวให้มีความปลอดภัยมากขึ้น และ5) ประสานงานขอความร่วมมือกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในการประชาสัมพันธ์

7.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป 1) ศึกษารูปแบบการพัฒนาตลาดเก่าศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี 2) ศึกษายปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการพัฒนาตลาดเก่าศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี 3) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการพัฒนาตลาดเก่าศรีประจันต์อย่างยั่งยืน

8. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

9. การอ้างอิง

- [1] Insight AEC Maximizing ASEAN Prosperity. 2556. อุตสาหกรรมท่องเที่ยว [ระบบออนไลน์]. ค้นเมื่อ 23 เมษายน 2556. จาก <http://insightaec.com/detail.php?lg=th&id=12>
- [2] นิคม จารุมณี. (2535) การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ดร.นิคม จารุมณี. ภาคตำราและเอกสารวิชาการหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, กรุงเทพมหานคร.
- [3] กรกฎ ทรายู. (2546) ความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดริมน้ำในการส่งเสริมการท่องเที่ยว : ศึกษากรณีตลาดริมน้ำวัดดอนหวาย อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

- [4] เพ็ญศรี มีมูลทอง และคณะ. (2552) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน โดยการสร้างจิตสำนึกชุมชน ใน ตำบลบางปูใหม่ จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- [5] ศศิรัตน์ ลอยประเสริฐ. (2552) พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลาดร้อยปีสามชุก สุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา.
- [6] อลงกรณ์ เอี่ยมสกุลวิวัฒน์. (2550) ปัจจัยความต้องการด้านกายภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีผลต่อการพัฒนาเชิงอนุรักษ์ตลาดเก่านางเลิ้ง วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- [7] เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2555) จริยธรรมธุรกิจ. ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- [8] ปาริฉัตร อัจจะนิล. (2554) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบ ตลาดเก่า ธรรมเนียมศึกษาตลาดคลองสวน 100 ปี จังหวัดสมุทรปราการ. การศึกษาอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการท่องเที่ยว บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- [9] สุนทรวิทย์ เสนาคชวงศ์. (2555) การมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างศิลปะ ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของตลาดเก่าอ่างศิลา 133 ปี วิทยานิพนธ์คณะรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [10] ชวลิต ตั้งสมบูรณ์กิตติ. (2554) การศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมภายในตลาดเก่าบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.